

[Madsen-Mygdal.]

ger, men ogsaa den forbrugende Almenhed i særlige Tilfælde kunne føre et Spørgsmaal om Organisations- og Aftalemisbrug frem for Domstolene.

Alle Partier har, saa vidt jeg ved, paa deres Program, at der skal lovgives til Forhindring af Misbrug af Organisationsmagten gennem Truster og Karteller; Ordene kan være forskellige, men Meningen er i Virkeligheden den samme. Men vil man lovgive paa dette vanskelige Omraade med det Formaal for Øje, at den økonomiske Frihed beskyttes, uden at berettigede Interesser krænkes, saa er det ganske nødvendigt, at man først og fremmest opstiller det Spørgsmaal: Foregaar der overhovedet saadanne Misbrug her i Landet, og hvori bestaar disse Misbrug? Hvis man ikke har Klarhed i den Henseende, skal man være meget varsom med at lovgive, og man maa da i hvert Fald være forberedt paa, at man let kan komme til at ramme helt ved Siden af. Jeg gaar nu ud fra, at alle Partier, at alle Medlemmer her i Tinget, som har beskæftiget sig med dette Lovforslag, ogsaa har stillet sig selv det Spørgsmaal: Foreligger der virkelig Misbrug, som der for Lovgivningsmagten er Grund til at gribe ind overfor? Jeg kan ganske slutte mig til dem, der har gjort opmærksom paa, at fra Regeringens Side mangler vi beklageligvis enhver Vejledning i saa Henseende. Det er nu muligt, at ærede Medlemmer, der har beskæftiget sig med Spørgsmaalet, er kommet til forskellige Resultater. Jeg ønsker blot her for mit Vedkommende at sige, at jeg er naaet til den ganske bestemte Opfattelse, at der i høj Grad finder Misbrug Sted, og endvidere, at der er en bestemt Form, hvorunder disse Misbrug i al Almindelighed foregaar, og at det først og fremmest netop bør være den Form, man holder sig for Øje, hvis man vil ind paa en virkelig effektiv Lovgivning mod skadelige Prisaftaler og ikke vil nøjes med det for Lovgivningsmagten unægtelig mest bekvemme, at man overlader til Domstolene at afgøre, hvad der er tilbørligt, og hvad der er utilbørligt.

Jeg er ganske enig i, at selv om man gør sig nok saa megen Umage, er det umuligt at skrive Lovbestemmelser, der kan rumme alle de Tilfælde, der kan forekomme i det

virkelige Liv. Livet i sig selv er saa mangfoldigt, og derfor er Domstolene næsten ved hver eneste Afgørelse, de træffer, stillet overfor et Skøn. Hvorledes Lovgivningsmagten end skriver, maa der blive et Skøn for Domstolene, og derfor deltager jeg slet ikke i den Kritik, som man saa voldsomt her har fremsat overfor Ordet „utilbørlig“, som vi jo ogsaa har i Erhvervs- og Arbejdsfrihedsloven, ja, der tror jeg, det er „uberettiget“, men som man har i andre Love. Der vil altid blive et Skøn for Domstolene. Men jeg indrømmer, at hvis der foreligger bestemte Misbrug, som man ønsker at lovgive imod, og man er klar over det, er det Lovgivningsmagtens Opgave at sige sin Mening rent og klart derom.

Min Opfattelse er den, at der ved Fastsættelsen af de Priser, som Forbrugerne her i Landet maa betale for deres Varer, følges et System, der med Hensyn til at anvende Tvangsmidler, med Hensyn til at udelukke Konkurrence og erstatte Konkurrencen med Uniformering er lige saa effektivt som det System, Arbejdsgiver- og Arbejderfagforeningerne i skøn Samdrægtighed har gennemført for Arbejdsydelse-nes Vedkommende.

Jeg beder altsaa bemærket, at jeg her i Aften kun taler om Prisaftaler, som jo er vort Emne, men jeg tror, at der for Prisaftalernes Omraade foreligger et System, der, som sagt, indeholder lige saa stærk Tvang, lægger lige saa stærke Baand paa Erhvervsfriheden som dem, vi finder paa Arbejdsmarkedet.

Jeg støtter denne Opfattelse først paa den almindelige Iagttagelse, at i den Prisnedgang, som vi i Øjeblikket oplever sammen med hele den øvrige Verden, forekommer der en ganske mærkelig Ubevægelighed og Ensartethed med Hensyn til Detailpriserne her i Landet, hvad der ogsaa giver sig synligt Udtryk i den meget store Afgivelse, der findes mellem Detailpristallet og Engrospristallet. Nu maa jeg erindre ærede Medlemmer om, at naar jeg nævner Detailpristallet og Engrospristallet, er disse Tal ikke absolutte Tal, de er i sig selv Forholdstal. Naar Engrospristallet er steget til, skal vi sige, 150 paa et vist Tidspunkt, og Detailpristallet ogsaa staar paa 150, vil det betyde, at der er